

Oikeustapauskokoelma

UNIONIN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (suuri jaosto)

7 päivänä kesäkuuta 2016*

Ennakkoratkaisupyyntö — Asetus (EU) N:o 604/2013 — Kolmannen maan kansalaisen johonkin jäsenvaltioon jättämän turvapaikkahakemuksen käsittelystä vastuussa olevan jäsenvaltion määrittäminen — 12 artikla — Oleskeluluvan tai viisumin myöntäminen — 27 artikla — Oikeussuojakeino — Tuomioistuinten harjoittaman valvonnan laajuus

Asiassa C-63/15,

jossa on kyse SEUT 267 artiklaan perustuvasta ennakkoratkaisupyyntöstä, jonka Rechtbank Den Haag (Haagin ensimmäisen asteen tuomioistuin, Alankomaat) on esittänyt 2.2.2015 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut unionin tuomioistuimeen 12.2.2015, saadakseen ennakkoratkaisun asiassa

Mehrdad Ghezelbash

vastaan

Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie,

UNIONIN TUOMIOISTUIN (suuri jaosto),

toimien kokoonpanossa: presidentti K. Lenaerts, varapresidentti A. Tizzano, jaostojen puheenjohtajat R. Silva de Lapuerta, L. Bay Larsen (esittelevä tuomari), J. L. da Cruz Vilaça, A. Arabadjiev, C. Toader, D. Šváby ja F. Biltgen sekä tuomarit J.-C. Bonichot, M. Safjan, E. Jarašiūnas, C. G. Fernlund, C. Vajda ja S. Rodin,

julkisasiamies: E. Sharpston,

kirjaaja: johtava hallintovirkamies M. Ferreira,

ottaen huomioon kirjallisessa käsittelyssä ja 15.12.2015 pidetyssä istunnossa esitetyn,

ottaen huomioon huomautukset, jotka sille ovat esittäneet

- Mehrdad Ghezelbash, edustajinaan advocaat Y. G. F. M. Coenders, advocaat P. J. Schüller ja advocaat A. Eikelboom,
- Alankomaiden hallitus, asiamiehinnään K. Bulterman, H. Stergiou ja B. Koopman,
- Tšekin hallitus, asiamiehinnään M. Smolek ja J. Vlácil,
- Kreikan hallitus, asiamiehenään M. Michelogiannaki,

* Oikeudenkäyntikieli: hollanti.

- Ranskan hallitus, asiamiehinään F. X. Bréchet ja D. Colas,
 - Ruotsin hallitus, asiamiehenään A. Falk,
 - Euroopan komissio, asiamiehinään M. Condou-Durande, R. Troosters ja K. Simonsson,
- kuultuaan julkisasiamiehen 17.3.2016 pidetyssä istunnossa esittämän ratkaisuehdotuksen,
on antanut seuraavan

tuomion

- 1 Ennakkoratkaisupyyntö koskee kolmannen maan kansalaisen tai kansalaisuudettoman henkilön johonkin jäsenvaltioon jättämän kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen käsittelystä vastuussa olevan jäsenvaltion määrittämisperusteiden ja -menettelyjen vahvistamisesta 26.6.2013 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 604/2013 (EUVL 2013, L 180, s. 31) 27 artiklan tulkintaa.
- 2 Tämä pyyntö on esitetty asiassa, jossa asianosaisina ovat Iranin kansalainen Mehrdad Ghezlbash ja Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie (turvallisuus- ja oikeusasioista vastaava valtiosihteeri, Alankomaat) (jäljempänä valtiosihteeri) ja jossa on kyse viimeksi mainitun päätöksestä, jolla hylättiin Ghezlbashin määräaikaista oleskelulupaa turvapaikanhakijana koskeva hakemus.

Asiaa koskevat oikeussäännöt

Asetus (EY) N:o 343/2003

- 3 Niiden perusteiden ja menettelyjen vahvistamisesta, joiden mukaisesti määritetään kolmannen maan kansalaisen johonkin jäsenvaltioon jättämän turvapaikkahakemuksen käsittelystä vastuussa oleva jäsenvaltio, 18.2.2003 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 343/2003 (EUVL 2003, L 50, s. 1) 19 artiklan 1 ja 2 kohdassa säädetään seuraavaa:

”1. Jos jäsenvaltio hyväksyy sille esitetyn vastaanottopyynnön, on sen jäsenvaltion, jossa turvapaikkahakemus on tehty, ilmoitettava hakijalle päätöksestään olla käsittelemättä hänen hakemustaan ja veloitteesta siirtää hänet hakemuksen käsittelystä vastuussa olevaan jäsenvaltioon.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettu päätös on perusteltava –. Päätöksen osalta voidaan hakea muutosta tai sen uudelleen käsittelyä. Päätöstä koskeva muutoksenhaku tai sen uudelleen käsittely ei vaikuta lykkäävästi siirtopäätöksen täytäntöönpanoon, jolleivät tuomioistuimet tai toimivaltaiset elimet kansallisen lainsäädännön perusteella tapauskohtaisesti toisin päätä.”

Asetus N:o 604/2013

- 4 Asetuksen N:o 604/2013 johdanto-osan 1, 4, 5, 9, 19 ja 40 perustelukappaleessa todetaan seuraavaa:

”(1) – – neuvoston asetukseen [N:o 343/2003] olisi tehtävä useita huomattavia muutoksia.

– –

(4) [Eurooppa-neuvoston Tampereella 15. ja 16. lokakuuta 1999 pidetyn erityisistunnon] päätelmissä todetaan, että yhteiseen eurooppalaiseen turvapaikkajärjestelmään olisi lyhyellä aikavälillä sisällyttävä selkeä ja toimiva menettely turvapaikkahakemuksen käsittelystä vastuussa olevan valtion määrittämiseksi.

(5) Tällaisen menettelyn perusteiden olisi sekä jäsenvaltioiden että asianomaisten henkilöiden kannalta oltava puolueettomat ja oikeudenmukaiset. Menettelyn mukaisesti olisi erityisesti voitava määrittää nopeasti hakemuksen käsittelystä vastuussa oleva jäsenvaltio, jotta voidaan taata hakijoille tehokas pääsy kansainvälisen suojelun myöntämistä koskeviin menettelyihin ja jotta ei vaaranneta kansainvälistä suojelua koskevien hakemusten käsittelyn nopeutta koskevan tavoitteen saavuttamista.

--

(9) Ensimmäisen vaiheen välineiden täytäntöönpanosta tehtyjen arviointien tulosten perusteella on tässä vaiheessa asianmukaista vahvistaa periaatteet, joihin asetus [N:o 343/2003] perustuu, ja saadut kokemukset huomioon ottaen tehdä samalla tarvittavat parannukset Dublin-järjestelmän ja hakijoille tämän järjestelmän mukaisesti myönnettävän suojelun tehokkuuteen. --

--

(19) Asianomaisten henkilöiden oikeuksien tehokkaan suojelun varmistamiseksi olisi erityisesti Euroopan unionin perusoikeuskirjan 47 artiklan mukaisesti otettava käyttöön oikeudelliset takeet ja tehokkaat oikeussuojakeinot, jotka koskevat päätöksiä siirtää hakija hakemuksen käsittelystä vastuussa olevaan jäsenvaltioon. Jotta voidaan varmistaa, että kansainvälistä oikeutta noudatetaan, tällaisia päätöksiä koskevien tehokkaiden oikeussuojakeinojen olisi katettava sekä tämän asetuksen soveltamisen tarkastelu että oikeudellisiin seikkoihin ja tosiseikkoihin perustuvan tilanteen tarkastelu siinä jäsenvaltiossa, johon hakija siirretään.

--

(40) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla saavuttaa tämän asetuksen tavoitetta, joka on kolmannen maan kansalaisen tai kansalaisuudettoman henkilön johonkin jäsenvaltioon jättämän kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen käsittelystä vastuussa olevan jäsenvaltion määrittämisessä noudatettavien perusteiden ja menettelyjen vahvistaminen, vaan se voidaan tämän asetuksen laajuuden ja vaikutusten vuoksi saavuttaa paremmin unionin tasolla, joten unioni voi toteuttaa toimenpiteitä [SEU] 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. --”

5 Asetuksen 3 artiklan 1 ja 2 kohdassa säädetään seuraavaa:

”1. Jäsenvaltioiden on käsiteltävä jokaisen kolmannen maan kansalaisen tai kansalaisuudettoman henkilön minkä tahansa jäsenvaltion alueella tai rajalla tai kauttakulkualueella tekemä kansainvälistä suojelua koskeva hakemus. Turvapaikkahakemuksen käsittelee yksi ainoa jäsenvaltio, ja tämä jäsenvaltio on se, joka III luvussa esitettyjen perusteiden mukaisesti on vastuussa hakemuksen käsittelystä.

2. Jollei hakemuksen käsittelystä vastuussa olevaa jäsenvaltiota voida määrittää tässä asetuksessa lueteltujen perusteiden mukaisesti, käsittelystä vastaa ensimmäinen jäsenvaltio, jossa kansainvälistä suojelua koskeva hakemus on jätetty.

Jos hakija on mahdotonta siirtää jäsenvaltioon, joka on alun perin nimetty hakemuksen käsittelystä vastuussa olevaksi jäsenvaltioksi, koska on perusteltuja syitä katsoa, että kyseisessä jäsenvaltiossa on turvapaikkamenettelyssä ja hakijoiden vastaanotto-olosuhteissa systeemisiä puutteita, jotka saattavat

johtaa Euroopan unionin perusoikeuskirjan 4 artiklassa tarkoitettuun epäinhimilliseen tai halventavaan kohteluun, määrittämisestä vastaavan jäsenvaltion on jatkettava III luvussa vahvistettujen perusteiden tarkastelua sen määrittämiseksi, voidaanko jokin toinen jäsenvaltio nimetä hakemuksen käsittelystä vastuussa olevaksi jäsenvaltioksi.

Jos tämän kohdan mukaisesti ei voi tehdä siirtoa mihinkään III luvussa vahvistettujen perusteiden mukaisesti nimettyyn jäsenvaltioon tai ensimmäiseen jäsenvaltioon, jossa hakemus on jätetty, määrittämisestä vastaavasta jäsenvaltiosta tulee hakemuksen käsittelystä vastuussa oleva jäsenvaltio.”

6 Asetuksen 4 artiklan 1 kohdassa säädetään seuraavaa:

”Hetimitä kun kansainvälistä suojelua koskeva hakemus on jätetty jäsenvaltiossa 20 artiklan 2 kohdassa tarkoitettulla tavalla, kyseisen jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on ilmoitettava hakijalle tämän asetuksen soveltamisesta ja erityisesti seuraavista seikoista:

--

- b) hakemuksen käsittelystä vastuussa olevan jäsenvaltion määrittämisperusteista, näiden perusteiden etusijajärjestyksestä menettelyn eri vaiheissa ja niiden kestosta sekä siitä, että jäsenvaltiossa jätetty kansainvälistä suojelua koskeva hakemus saattaa johtaa siihen, että kyseisestä jäsenvaltiosta tulee tämän asetuksen mukaisesti hakemuksen käsittelystä vastuussa oleva jäsenvaltio, vaikka tällainen vastuu ei olisikaan näiden perusteiden mukaista;
- c) jäljempänä 5 artiklassa tarkoitettuista henkilökohtaisesta puhuttelusta ja mahdollisuudesta antaa tietoja jäsenvaltioissa oleskelevista perheenjäsenistä, sukulaisista tai muista omaisista sekä keinoista, joilla hakija voi toimittaa tällaiset tiedot;
- d) mahdollisuudesta hakea siirtopäätökseen muutosta ja tarvittaessa siirron lykkäämistä;

--”

7 Asetuksen 5 artiklan 1–3 ja 6 kohdassa säädetään seuraavaa:

”1. Jotta voidaan helpottaa hakemuksen käsittelystä vastuussa olevan jäsenvaltion määrittämistä, määrittämisestä vastaavan jäsenvaltion on suoritettava hakijan henkilökohtainen puhuttelu. Puhuttelu auttaa myös asianmukaisesti ymmärtämään 4 artiklan mukaisesti hakijalle annetut tiedot.

2. Henkilökohtainen puhuttelu voidaan jättää suorittamatta, jos

- a) hakija on paennut; tai
- b) saatuaan 4 artiklassa tarkoitettut tiedot hakija on jo antanut muilla tavoin tiedot, joita tarvitaan hakemuksen käsittelystä vastuussa olevan jäsenvaltion määrittämiseksi. Puhuttelun suorittamatta jättäneen jäsenvaltion on annettava hakijalle mahdollisuus esittää kaikki vastuussa olevan jäsenvaltion asianmukaiseksi määrittämiseksi tarvittavat lisätiedot ennen päätöksen tekemistä hakijan siirtämisestä hakemuksen käsittelystä vastuussa olevaan jäsenvaltioon 26 artiklan 1 kohdan mukaisesti.

3. Henkilökohtainen puhuttelu on suoritettava kohtuullisessa ajassa ja joka tapauksessa ennen kuin 26 artiklan 1 kohdan mukaisesti tehdään päätös hakijan siirtämisestä hakemuksen käsittelystä vastuussa olevaan jäsenvaltioon.

--

6. Jäsenvaltion, joka suorittaa henkilökohtaisen puhuttelun, on laadittava siitä kirjallinen yhteenveto, joka sisältää vähintään tärkeimmät hakijan puhuttelussa antamat tiedot. Yhteenveto voidaan antaa joko selosteena tai vakiolomakkeella. Jäsenvaltion on varmistettava, että hakija ja/tai häntä edustava oikeudellinen tai muu neuvonantaja voivat hyvissä ajoin tutustua yhteenvetoon.”

8 Asetuksen N:o 604/2013 3 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun hakemuksen käsittelystä vastuussa olevan jäsenvaltion määrittämiseksi asetuksen III luvussa on luettelo etusijajärjestyksessä vahvistetuista objektiivisista perusteista.

9 Asetuksen 7 artiklan 1 kohdassa säädetään seuraavaa:

”Perusteita, joiden mukaan hakemuksen käsittelystä vastuussa oleva jäsenvaltio määritetään, sovelletaan siinä järjestyksessä kuin ne on esitetty tässä luvussa.”

10 Asetuksen 12 artiklan 1 ja 4 kohdassa säädetään seuraavaa:

”1. Jos hakijalla on voimassa oleva oleskelulupa, luvan myöntänyt jäsenvaltio on vastuussa kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen käsittelystä.

--

4. Jos hakijalla on vain yksi tai useampi oleskelulupa, jonka voimassaolo on päättynyt alle kaksi vuotta aiemmin, tai yksi tai useampi viisumi, jonka voimassaolo on päättynyt alle kuusi kuukautta aiemmin, ja jokin kyseisistä asiakirjoista on oikeuttanut hänet saapumaan jonkin jäsenvaltion alueelle, 1, 2 ja 3 kohtaa sovelletaan, kunnes hakija on poistunut jäsenvaltioiden alueelta.

--”

11 Asetuksen IV lukuun sisältyvät riippuvuussuhteessa olevien henkilöiden yhteen saattamista koskevat säännöt ja harkintavaltalausekkeet.

12 Asetuksen N:o 604/2013 21 artiklassa säädetään seuraavaa:

”1. Jos jäsenvaltio, jossa kansainvälistä suojelua koskeva hakemus on jätetty, katsoo, että toinen jäsenvaltio on vastuussa hakemuksen käsittelystä, se voi mahdollisimman nopeasti ja joka tapauksessa kolmen kuukauden kuluessa 20 artiklan 2 kohdassa tarkoitetusta hakemuksen jättämispäivästä pyytää tätä toista jäsenvaltiota ottamaan hakijan vastaan.

--

3. Edellä 1 ja 2 kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa jäsenvaltion on tehtävä toiselle jäsenvaltiolle vastaanottoa koskeva pyyntö vakiolomakkeella, jonka mukaan on liitettävä 22 artiklan 3 kohdassa mainittujen kahden luettelon mukaiset todisteet tai aihetodisteet ja/tai asiaa koskevat hakijan antamat tiedot, joiden perusteella sen jäsenvaltion viranomaiset, jolle pyyntö on esitetty, voivat tarkistaa, onko kyseinen jäsenvaltio tässä asetuksessa vahvistettujen perusteiden mukaisesti vastuussa hakemuksen käsittelystä.

--”

13 Tämän asetuksen 22 artiklan 2–5 kohdassa säädetään seuraavaa:

”2. Menettelyssä, jossa hakemuksen käsittelystä vastuussa oleva jäsenvaltio määritetään, käytetään todisteita ja aihetodisteita.

--

4. Todisteita ei olisi vaadittava enempää kuin tämän asetuksen asianmukainen soveltaminen edellyttää.

5. Jollei muodollista näyttöä ole, vastaanottopyynnön saaneen jäsenvaltion on tunnustettava olevansa vastuussa hakemuksen käsittelystä, jos aihetodisteet ovat keskenään yhdenmukaisia, todennettavia ja riittävän yksityiskohtaisia vastuun määrittämiseksi.”

14 Asetuksen 26 artiklassa säädetään seuraavaa:

”1. Jos pyynnön vastaanottanut jäsenvaltio suostuu ottamaan vastaan tai takaisin hakijan --, on pyynnön esittäneen jäsenvaltion ilmoitettava asianomaiselle henkilölle päätöksestä siirtää hänet hakemuksen käsittelystä vastuussa olevaan jäsenvaltioon ja tarvittaessa päätöksestä olla käsittelemättä hänen kansainvälistä suojelua koskevaa hakemustaan. --

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettussa päätöksessä on myös oltava tiedot käytettävissä olevista oikeussuojakeinoista, mukaan lukien oikeus hakea tarvittaessa lykkäävää vaikutusta, ja tällaisten oikeussuojakeinojen käyttöön sovellettavista määräajoista ja siirron toteuttamista koskevista määräajoista --

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että tiedot henkilöistä tai yksiköistä, jotka voivat antaa oikeudellista apua asianomaiselle henkilölle, ilmoitetaan hänelle yhdessä 1 kohdassa tarkoitetun päätöksen kanssa, ellei niitä ole jo ilmoitettu.

3. Kun oikeudellinen tai muu neuvonantaja ei avusta tai edusta asianomaista henkilöä, jäsenvaltioiden on ilmoitettava hänelle päätöksen tärkeimmät tiedot, joiden on aina sisällettävä tiedot käytettävissä olevista oikeussuojakeinoista ja niiden käyttöön sovellettavista määräajoista kielellä, jota asianomainen henkilö ymmärtää tai jota hänen kohtuudella voidaan olettaa ymmärtävän.”

15 Asetuksen 27 artiklassa säädetään seuraavaa:

”1. Hakijalla -- on oltava oikeus tehokkaiisiin oikeussuojakeinoihin niin, että hänellä on mahdollisuus hakea muutosta siirtopäätökseen tai sen uudelleen käsittelyä tuomioistuimessa sekä tosiseikkojen että oikeudellisten seikkojen osalta.

2. Jäsenvaltioiden on säädettävä kohtuullisesta määräajasta, jonka aikana asianomainen henkilö voi käyttää oikeuttaan tehokkaiisiin oikeussuojakeinoihin 1 kohdan mukaisesti.

3. Siirtopäätöksiin kohdistuvien muutoksenhaun ja uudelleen käsittelyä koskevien hakemusten osalta jäsenvaltioiden on kansallisessa laissaan säädettävä, että

a) muutoksenhaku tai uudelleen käsittely antaa asianomaiselle henkilölle oikeuden jäädä asianomaiseen jäsenvaltioon, kunnes muutoksenhaun tai uudelleen käsittelyn tulos on selvillä; tai

b) siirto lykkääntyy automaattisesti tietyn kohtuullisen ajan, jonka kuluessa tuomioistuimen on päätettävä tarkasteltuaan asiaa perusteellisesti, onko muutoksenhaulla tai uudelleen käsittelyllä lykkäävä vaikutus; tai

c) asianomaisella henkilöllä on mahdollisuus pyytää kohtuullisen ajan kuluessa tuomioistuinta lykkäämään siirtopäätöksen täytäntöönpanoa, kunnes hänen muutoksenhakunsa tai uudelleen käsittelyn tulos on selvillä. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että käytettävissä on tehokkaat oikeussuojakeinot, lykkäämällä siirtoa, kunnes päätös ensimmäisestä lykkäyspyynnöstä on tehty.

Päätös siirtopäätöksen täytäntöönpanon lykkäämisestä on tehtävä kohtuullisen ajan kuluessa siten, että lykkäyspyyntöä voidaan tarkastella perusteellisesti. Päätös siirtopäätöksen täytäntöönpanon lykkäämättä jättämisestä on perusteltava.

4. Jäsenvaltiot voivat säätää, että toimivaltaiset viranomaiset voivat viran puolesta lykätä siirtopäätöksen täytäntöönpanoa kunnes muutoksenhaun tai uudelleen käsittelyn tulos on selvillä.

5. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että asianomaisella henkilöllä on mahdollisuus oikeusapuun ja tarvittaessa kielelliseen apuun.

6. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että oikeusapu myönnetään pyynnöstä maksutta, jos asianomaisella henkilöllä ei ole varaa maksaa siitä aiheutuvia kustannuksia. – –”

16 Asetuksen N:o 604/2013 29 artiklan 1 kohdassa säädetään seuraavaa:

”Hakijan – – siirto pyynnön esittäneestä jäsenvaltiosta hakemuksen käsittelystä vastuussa olevaan jäsenvaltioon tapahtuu – – heti kun se on käytännössä mahdollista, kuitenkin viimeistään kuuden kuukauden kuluessa siitä, kun toinen jäsenvaltio on suostunut pyyntöön ottaa asianomainen henkilö vastaan tai takaisin tai muutoksenhaun tai uudelleen käsittelyn johdosta annetun lopullisen päätöksen tekemisestä, jos sillä on lykkäävä vaikutus 27 artiklan 3 kohdan mukaisesti.

– –”

17 Asetuksen 36 artiklan 1 ja 4 kohdassa säädetään seuraavaa:

”1. Jäsenvaltiot voivat kahdenvälisesti sopia keskinäisistä hallinnollisista järjestelyistä, jotka koskevat tämän asetuksen täytäntöönpanoa koskevia yksityiskohtaisia käytännön sääntöjä, jotta sen täytäntöönpanoa voidaan helpottaa ja tehostaa. Nämä järjestelyt voivat koskea:

a) yhteyshenkilöiden vaihtoa;

b) menettelyjen yksinkertaistamista ja hakijoiden vastaanottoa tai takaisinottoa koskevien pyyntöjen toimittamiseen ja käsittelyyn sovellettavien määräaikojen lyhentämistä.

– –

4. Jos komissio katsoo, että 1 kohdan b alakohdassa tarkoitetut järjestelyt ovat ristiriidassa tämän asetuksen kanssa, se ilmoittaa asiasta asianomaisille jäsenvaltioille kohtuullisen ajan kuluessa. Jäsenvaltioiden on toteutettava kaikki asianmukaiset toimet kyseisen järjestelyn muuttamiseksi kohtuullisessa ajassa niin, että mahdollisesti havaitut ristiriitaisuudet poistuvat.”

18 Asetuksen 37 artiklassa säädetään, että jäsenvaltiot voivat turvautua sovittelumenettelyyn, jos ne eivät pääse sopimukseen jostakin asetuksen soveltamiseen liittyvästä asiasta.

Pääasia ja ennakkoratkaisukysymykset

19 Alankomaiden viranomaisten kuultua Ghezelbashia 3.3.2014 hän teki 4.3.2014 määräaikaista oleskelulupaa turvapaikanhakijana koskevan hakemuksen.

20 Koska unionin viisumitietojärjestelmään (VIS) tehdyssä haussa kävi ilmi, että Ranskan tasavallan ulkomaanedustusto Iranissa oli antanut Ghezelbashille viisumin, joka oli voimassa 17.12.2013–11.1.2014, valtiosihteeri pyysi 7.3.2014 Ranskan viranomaisia ottamaan asianomaisen vastaan asetuksen N:o 604/2013 perusteella.

- 21 Ranskan viranomaiset hyväksyivät vastaanottopyynnön 5.5.2014.
- 22 Alankomaiden viranomaiset kuulivat Ghezelbashia uudelleen 15.5.2014 ja häntä kuulusteltiin tässä yhteydessä perusteellisemmin. Hän pyysi 20.5.2014 päivätyissä huomautuksissaan valtiosihteeriä käsittelemään hänen turvapaikkahakemuksensa jatkettuna turvapaikkamenettelyssä, jotta hän saisi mahdollisuuden esittää alkuperäiset asiakirjat, jotka osoittavat, että hän oli palannut Iraniin ajaksi 19.12.2013–20.2.2014 eli Ranskaan tulonsa jälkeen, mikä hakijan mukaan merkitsee, että viimeksi mainittu jäsenvaltio ei ole vastuussa hänen turvapaikkahakemuksensa käsittelystä.
- 23 Valtiosihteeri hylkäsi 21.5.2014 tekemällään päätöksellä Ghezelbashin tekemän määräaikaista oleskelulupaa turvapaikanhakijana koskevan hakemuksen.
- 24 Ghezelbash nosti tästä päätöksestä kanteen ja teki Rechtbank Den Haagin (Haagin ensimmäisen asteen tuomioistuin, Alankomaat) toimivaltaiselle tuomarille väliaikaista oikeussuojaa koskevan hakemuksen 22.5.2014. Hän esitti lisäksi 28.5.2014 aihetodisteita eli työnantajansa ilmoituksen, lääkärintodistuksen ja kiinteistön myyntisopimuksen osoittaakseen, että hän oli palannut Iraniin Ranskassa oleskelunsa jälkeen.
- 25 Rechtbank Den Haagin (Haagin ensimmäisen asteen tuomioistuin) toimivaltainen tuomari hyväksyi 13.6.2014 tekemällään päätöksellä Ghezelbashin väliaikaista oikeussuojaa koskevan hakemuksen ja määräsi valtiosihteerin 21.5.2014 tekemän päätöksen oikeusvaikutusten lykkäämisestä.
- 26 Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin katsoo, että tämä päätös olisi kumottava viranomaisen huolimattomuuden ja perusteluihin liittyvien puutteellisuuksien vuoksi siitä syystä, että valtiosihteerin olisi pitänyt käsitellä Ghezelbashin turvapaikkahakemus jatkettuna turvapaikkamenettelyssä, jotta tämän toimittamat asiakirjat olisi otettu täysimääräisesti huomioon. Sen ratkaisemiseksi, onko kumotun päätöksen oikeusvaikutukset pysyttävä, kyseinen tuomioistuin katsoo kuitenkin, että sen on ratkaistava myös, onko Ghezelbashilla oikeutta riitauttaa se, että Ranskan tasavalta on vastuussa hänen turvapaikkahakemuksensa käsittelystä, sen jälkeen, kun kyseinen jäsenvaltio on hyväksynyt tämän vastuun.
- 27 Kyseinen tuomioistuin korostaa lisäksi, että Ghezelbashille 3.3.2014 pidetyssä puhuttelussa hänen velvollisuudestaan esittää todisteita hakemuksen käsittelystä vastuussa olevan jäsenvaltion määrittämiseksi ilmoitettiin niin yleisin sanakääntein, että häntä ei voida arvostella siitä, että hän ei kyseisessä menettelyn vaiheessa esittänyt asiakirjoja, jotka hän toimitti myöhemmin. Ranskan viranomaisille lähetetty vastaanottoa koskeva pyyntö oli siis ennenaikainen tai ainakin puutteellinen, ja kyseiset viranomaiset olivat siis lausuneet tästä pyynnöstä tuntematta turvapaikanhakijan toimittamien asiakirjojen sisältöä.
- 28 Näissä olosuhteissa Rechtbank Den Haag (Haagin ensimmäisen asteen tuomioistuin) päätti lykätä asian käsittelyä ja esittää unionin tuomioistuimelle seuraavat ennakkoratkaisukysymykset:

”1) Mikä on asetuksen N:o 604/2013 27 artiklan, sellaisenaan tai luettuna yhdessä asetuksen N:o 604/2013 johdanto-osan 19 perustelukappaleen kanssa, ulottuvuus?

Onko turvapaikanhakijalla esillä olevan kaltaisessa tilanteessa, jossa ulkomaalaiselle ilmoitetaan häntä koskevasta vastaanottopyynnöstä vasta vastaanottopyynnön hyväksymisen jälkeen ja jossa asianomainen ulkomaalainen esittää vastaanottopyynnön hyväksymisen jälkeen todisteita, joiden perusteella voidaan päätellä, ettei vastaanottopyynnön saanut jäsenvaltio ole vastuussa turvapaikkahakemuksen käsittelystä vaan vastaanottoa pyytänyt jäsenvaltio, minkä jälkeen vastaanottoa pyytänyt jäsenvaltio ei tutki näitä asiakirjoja eikä esitä niitä vastaanottopyynnön saaneelle jäsenvaltiolle, edellä mainitun artiklan perusteella oikeus käyttää (tehokasta) oikeussuojakeinoja asetuksen N:o 604/2013 III luvussa mainittujen hakemuksen käsittelystä vastuussa olevan jäsenvaltion määrittämisperusteiden soveltamiseen?

- 2) Onko siinä tapauksessa, ettei ulkomaalaisella ole asetuksen N:o 604/2013 eikä asetuksen N:o 343/2003 nojalla lähtökohtaisesti oikeutta hakea muutosta hakemuksen käsittelystä vastuussa olevan jäsenvaltion määrittämisperusteiden virheelliseen soveltamiseen, kun vastaanottopyynnön saanut jäsenvaltio on antanut suostumuksensa turvapaikanhakijan vastaanottoon, hyväksyttävä vastaajan esittämä väite siitä, että tästä periaatteesta voidaan poiketa vain asetuksen N:o 604/2013 7 artiklassa tarkoitetuissa perhettä koskevissa tilanteissa, vai onko ajateltavissa myös muita erityisiä seikkoja ja olosuhteita, joiden perusteella ulkomaalaisella olisi oikeus hakea muutosta hakemuksen käsittelystä vastuussa olevan jäsenvaltion määrittämisperusteiden virheelliseen soveltamiseen?
- 3) Mikäli toiseen kysymykseen annettavan vastauksen mukaan perhettä koskevien tilanteiden lisäksi myös muut olosuhteet voivat johtaa siihen, että ulkomaalaisella on oikeus hakea muutosta hakemuksen käsittelystä vastuussa olevan jäsenvaltion määrittämisperusteiden virheelliseen soveltamiseen, voivatko [edellä tämän tuomion 27 kohdassa] kuvatut seikat ja olosuhteet tulla kyseeseen tällaisina erityisinä seikkoina ja olosuhteina?”

Ennakkoratkaisukysymysten tarkastelu

Ensimmäinen kysymys

- 29 Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin kysyy ensimmäisellä kysymyksellään ennen kaikkea, onko asetuksen N:o 604/2013 27 artiklan 1 kohtaa, kun se luetaan yhdessä asetuksen johdanto-osan 19 perustelukappaleen kanssa, tulkittava siten, että pääasiassa kyseessä olevan kaltaisessa tilanteessa turvapaikanhakija voi hänen siirrostaan tehtyä päätöstä koskevan muutoksenhaun yhteydessä vedota siihen, että kyseisen asetuksen III luvussa esitettyä vastuuperustetta, erityisesti asetuksen 12 artiklassa esitettyä viisumin myöntämistä koskevaa perustetta, on sovellettu virheellisesti.
- 30 Asetuksen 27 artiklan 1 kohdassa säädetään, että turvapaikanhakijalla on oltava oikeus tehokkaisiin oikeussuojakeinoihin niin, että hänellä on mahdollisuus hakea muutosta siirtopäätökseen tai sen uudelleen käsittelyä tuomioistuimessa sekä tosiseikkojen että oikeudellisten seikkojen osalta.
- 31 Asetuksen liitteessä II olevasta vastaavuustaulukosta käy ilmi, että kyseinen säännös vastaa asetuksen N:o 343/2003 19 artiklan 2 kohtaa.
- 32 Unionin tuomioistuin totesi 10.12.2013 tuomiossa Abdullahi (C-394/12, EU:C:2013:813), että viimeksi mainittua säännöstä on tulkittava siten, että turvapaikanhakija voi riitauttaa jäsenvaltion, johon turvapaikanhakija on ensimmäisen kerran tullut unionin alueelle, vastuun vain vedoten siihen, että kyseisen jäsenvaltion turvapaikkamenettelyyn ja turvapaikanhakijoiden vastaanotto-olosuhteisiin liittyy sellaisia systeemisiä puutteita, jotka ovat uskottavia perusteita uskoa, että turvapaikanhakija altistuisi todelliselle vaaralle joutua perusoikeuskirjan 4 artiklassa tarkoitetun epäinhimillisen tai halventavan kohtelun kohteeksi.
- 33 Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin pohtii, mikä merkitys tällä tuomiolla on asetuksen N:o 604/2013 27 artiklan 1 kohdan ulottuvuuden määrittämisessä pääasiassa kyseessä olevan kaltaisessa tilanteessa.
- 34 On aluksi todettava turvapaikanhakijalle myönnettyistä oikeuksista, että asetus N:o 604/2013 poikkeaa olennaisilta osin asetuksesta N:o 343/2003, jota sovellettiin 10.12.2013 annettuun tuomioon Abdullahi (C-394/12, EU:C:2013:813) johtaneessa asiassa.

- 35 Asetuksen N:o 604/2013 27 artiklan 1 kohdassa tarkoitettun oikeussuojakeinon laajuus on siis määritettävä tämän asetuksen säännösten sanamuodon, yleisen rakenteen, tavoitteiden ja asiayhteyden perusteella ja erityisesti sen perusteella, miten asetus on kehittynyt yhteydessä järjestelmään, jonka osa se on (ks. vastaavasti tuomio 10.12.2013, Abdullahi, C-394/12, EU:C:2013:813, 51 kohta).
- 36 Asetuksen 27 artiklan 1 kohdan sanamuodosta käy ilmi, että kyseisessä säännöksessä tarkoitettun oikeussuojakeinon on oltava tehokas ja että se koskee sekä tosiseikkoja että oikeudellisia seikkoja. Sanamuotoon ei myöskään sisälly mitään rajoitusta niiden väitteiden osalta, joita turvapaikanhakija voi oikeussuojakeinon yhteydessä esittää. Samoin on asetuksen 4 artiklan 1 kohdan d alakohdan osalta, joka koskee siirtopäätöksen riittämättömyyden koskevia tietoja, jotka toimivaltaisten viranomaisten on annettava hakijalle.
- 37 On erityisesti todettava, että unionin lainsäätävä ei ole säätänyt mistään erityisestä tai varsinkaan yksinomaisesta yhteydestä asetuksen N:o 604/2013 27 artiklassa käyttöön otettujen oikeussuojakeinon ja nykyisin tämän asetuksen 3 artiklan 2 kohdassa ilmaistun säännön kanssa, jolla rajoitetaan mahdollisuuksia siirtää hakija jäsenvaltioon, joka on alun perin määritetty vastuussa olevaksi, silloin kun turvapaikkamenettelyssä ja hakijoiden vastaanotto-olosuhteissa on systeemisiä puutteita, jotka saattavat johtaa perusoikeuskirjan 4 artiklassa tarkoitettuun epäinhimilliseen tai halventavaan kohteluun.
- 38 Turvapaikanhakijalla hänen siirtoaan koskevan päätöksen osalta käytettävissä olevan oikeussuojakeinon ulottuvuus täsmennetään lisäksi asetuksen N:o 604/2013 johdanto-osan 19 perustelukappaleessa, jonka sisältöä ei ollut asetuksessa N:o 343/2003.
- 39 Tässä johdanto-osan perustelukappaleessa todetaan, että jotta voidaan varmistaa, että kansainvälistä oikeutta noudatetaan, asetuksella N:o 604/2013 käyttöön otetun siirtopäätöksiä koskevan tehokkaan oikeussuojakeinon olisi katettava sekä tämän asetuksen soveltamisen tarkastelu että oikeudellisiin seikkoihin ja tosiseikkoihin perustuvan tilanteen tarkastelu siinä jäsenvaltiossa, johon hakija siirretään.
- 40 Kun kyseisessä johdanto-osan perustelukappaleessa mainittu toinen tarkastelu viittaa ainoastaan siinä jäsenvaltiossa, johon hakija siirretään, vallitsevan tilanteen tarkasteluun ja sillä pyritään erityisesti varmistamaan, että kyseisen hakijan siirtoa ei ole mahdotonta toteuttaa asetuksen 3 artiklan 2 kohdassa tarkoitetuista syistä, samassa johdanto-osan perustelukappaleessa mainittu ensimmäinen tarkastelu koskee yleisemmin tämän asetuksen asianmukaisen soveltamisen valvontaa.
- 41 Asetuksen N:o 604/2013 yleisestä rakenteesta käy ilmi, että asetuksen soveltaminen perustuu olennaisesti menettelyyn, jossa määritetään hakemuksen käsittelystä vastuussa oleva jäsenvaltio, joka määräytyy asetuksen III luvussa vahvistettujen perusteiden mukaisesti.
- 42 Asetuksen N:o 604/2013 johdanto-osan 4, 5 ja 40 perustelukappaleen mukaan asetuksen tavoitteena on ottaa käyttöön selkeä ja toimiva menettely, jonka perusteiden olisi sekä jäsenvaltioiden että asianomaisten henkilöiden kannalta oltava puolueettomat ja oikeudenmukaiset, turvapaikkahakemuksen käsittelystä vastuussa olevan jäsenvaltion määrittämiseksi. Erityisesti asetuksen 3 artiklan 1 kohdasta ja 7 artiklan 1 kohdasta käy ilmi, että hakemuksen käsittelystä on lähtökohtaisesti vastuussa se jäsenvaltio, joka määritetään III luvussa esitettyjen perusteiden mukaisesti. Asetuksen IV luvussa yksilöidään lisäksi täsmällisesti tilanteet, joissa jäsenvaltion voidaan katsoa olevan vastuussa turvapaikkahakemuksen käsittelystä näistä perusteista poiketen.
- 43 Sitä keskeistä merkitystä, joka asetusta N:o 604/2013 sovellettaessa on menettelyllä hakemuksen käsittelystä vastuussa olevan jäsenvaltion määrittämiseksi asetuksen III luvussa vahvistettujen perusteiden mukaisesti, tukee se, että asetuksen 21 artiklan 1 kohdassa säädetään jäsenvaltion, jossa kansainvälistä suojelua koskeva hakemus on tehty, mahdollisuudesta pyytää toista jäsenvaltiota vastaanottamaan turvapaikanhakijan vain, jos näistä jäsenvaltiosta ensimmäinen katsoo, että toinen on vastuussa hakemuksen käsittelystä. Lisäksi asetuksen 21 artiklan 3 kohdan mukaan vastaanottoa

- koskevassa pyynnössä on oltava tiedot, joiden perusteella sen jäsenvaltion viranomaiset, jolle pyyntö on esitetty, voivat tarkistaa, onko kyseinen jäsenvaltio tässä asetuksessa vahvistettujen perusteiden mukaisesti vastuussa hakemuksen käsittelystä. Samoin asetuksen N:o 604/2013 22 artiklasta käy ilmi, että tällaiseen pyyntöön annettavan vastauksen on perustuttava sellaisten todisteiden ja aihetodisteiden tutkimiseen, jotka mahdollistavat asetuksen III luvussa vahvistettujen perusteiden soveltamisen.
- 44 Näissä olosuhteissa asetuksen N:o 604/2013 johdanto-osan 19 perustelukappaleeseen sisältyvä viittaus asetuksen soveltamisen tarkasteluun sen 27 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun siirtopäätöstä koskevan oikeussuojakeinon yhteydessä on ymmärrettävä siten, että se tarkoittaa erityisesti sen tarkistamista, että asetuksen III luvussa esitettyjä hakemuksen käsittelystä vastuussa olevan jäsenvaltion määrittämisperusteita sovelletaan asianmukaisesti, mukaan lukien asetuksen 12 artiklassa mainittu vastuuta koskeva peruste.
- 45 Tätä päätelmää vahvistavat yleinen kehitys, jota asetuksen N:o 604/2013 antamisen johdosta on tapahtunut johonkin jäsenvaltioon jätetyn turvapaikkahakemuksen käsittelystä vastuussa olevan jäsenvaltion määrittämistä koskevassa järjestelmässä (jäljempänä Dublin-järjestelmä), sekä tällä asetuksella tavoitellut päämäärät.
- 46 Ensiksi tästä kehityksestä on todettava, että koska unionin lainsäätäjä on ottanut käyttöön tai vahvistanut eri oikeuksia ja mekanismeja turvapaikanhakijoiden mukaan ottamiseksi hakemuksen käsittelystä vastuussa olevan jäsenvaltion määrittämismenettelyyn, asetus N:o 604/2013 poikkeaa laajalti asetuksesta N:o 343/2003, jota sovellettiin 10.12.2013 annettuun tuomioon Abdullahi (C-394/12, EU:C:2013:813) johtaneessa asiassa.
- 47 Ensiksi asetuksen N:o 604/2013 4 artiklassa annetaan hakijalle oikeus saada tietoja erityisesti hakemuksen käsittelystä vastuussa olevan jäsenvaltion määrittämisperusteista ja näiden perusteiden etusijajärjestyksestä, myös siitä, että jossakin jäsenvaltiossa tehty kansainvälistä suojelua koskeva hakemus voi johtaa siihen, että tämä jäsenvaltio nimetään hakemuksen käsittelystä vastuussa olevaksi jäsenvaltioksi myös, vaikka vastuu ei perustuisi näihin perusteisiin.
- 48 Toiseksi asetuksen 5 artiklan 1, 3 ja 6 kohdassa säädetään, että jäsenvaltio, joka ryhtyy määrittämään hakemuksen käsittelystä vastuussa olevaa jäsenvaltiota, suorittaa kohtuullisessa ajassa ja joka tapauksessa ennen kuin siirtopäätös tehdään, turvapaikanhakijan henkilökohtaisen puhuttelun, ja hakijalle tai hänen neuvonantajalleen on annettava mahdollisuus tutustua puhuttelusta laadittuun yhteenvetoon. Asetuksen 5 artiklan 2 kohdan mukaan kyseinen puhuttelu voidaan jättää suorittamatta, jos hakija on jo antanut tiedot, joita tarvitaan hakemuksen käsittelystä vastuussa olevan jäsenvaltion määrittämiseksi, ja tässä tapauksessa kyseessä olevan jäsenvaltion on annettava hakijalle mahdollisuus esittää kaikki vastuussa olevan jäsenvaltion asianmukaiseksi määrittämiseksi tarvittavat lisätiedot ennen siirtopäätöksen tekemistä.
- 49 Kolmanneksi asetuksen N:o 604/2013 VI luvun IV jaksoon, jonka otsikko on ”Menettelylliset takeet”, sisältyy pitkä esitys siirtopäätösten tiedoksiantoja koskevista yksityiskohtaisista säännöistä ja näitä päätöksiä koskeviin oikeussuojakeinoihin sovellettavista säännöistä; näitä näkökohtia ei tällä tavoin täsmennetty asetuksessa N:o 343/2003.
- 50 Asetuksen N:o 604/2013 27 artiklan 3–6 kohdasta ilmenee, että näiden oikeussuojakeinojen tehokkuuden varmistamiseksi turvapaikanhakijalla on erityisesti oltava mahdollisuus pyytää kohtuullisen ajan kuluessa tuomioistuinta lykkäämään siirtopäätöksen täytäntöönpanoa, kunnes hänen muutoksenhakunsa tulos on selvillä, ja että hänellä on oltava mahdollisuus oikeusapuun.
- 51 Edellä esitetystä seuraa, että unionin lainsäätäjä ei ole asetuksen N:o 604/2013 puitteissa rajoittunut ottamaan käyttöön organisaatioon liittyviä sääntöjä, jotka koskisivat ainoastaan jäsenvaltioiden välisiä suhteita hakemuksen käsittelystä vastuussa olevan jäsenvaltion määrittämiseksi, vaan on päättänyt ottaa turvapaikanhakijat mukaan tähän menettelyyn velvoittamalla jäsenvaltiot antamaan heille tietoja

vastuun perusteista ja tarjoamaan heille mahdollisuuden toimittaa tietoja, joiden nojalla näitä perusteita voidaan soveltaa asianmukaisesti, sekä varmistamalla heille tehokkaan oikeussuojakeinon menettelyn päätteeksi mahdollisesti tehtävää siirtopäätöstä vastaan.

- 52 Siltä osin kuin toiseksi on kyse asetuksen N:o 604/2013 tavoitteista, sen johdanto-osan yhdeksännestä perustelukappaleesta seuraa, että sen lisäksi, että asetuksessa N:o 604/2013 vahvistetaan periaatteet, joihin asetus N:o 343/2003 perustuu, saadut kokemukset huomioon ottaen siinä tehdään samalla tarvittavat parannukset paitsi Dublin-järjestelmän tehokkuuteen myös hakijoille tämän järjestelmän mukaisesti myönnettävään suojeluun, joka varmistetaan erityisesti heidän saamallaan oikeussuojalla.
- 53 Asetuksen N:o 604/2013 27 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun oikeussuojakeinon ulottuvuuden rajoittava tulkinta voisi olla esteenä tämän tavoitteen toteuttamiselle siten, että asetuksella N:o 604/2013 turvapaikanhakijalle annettujen muiden oikeuksien tehokas vaikutus tehtäisiin tyhjäksi. Asetuksen 5 artiklan mukaiset velvoitteet tarjota turvapaikanhakijoille tilaisuus toimittaa tietoja, joiden nojalla asetuksessa vahvistettuja vastuuperusteita voidaan soveltaa asianmukaisesti, ja turvata hakijoiden mahdollisuus tutustua tätä varten suoritetuista puhutteluista laadittuihin yhteenvetoihin olisivat vaarassa menettää tehokkaan vaikutuksensa, jos olisi suljettu pois, että näiden perusteiden virheellinen soveltaminen – esimerkiksi se, ettei mainittujen hakijoiden toimittamia tietoja oteta huomioon – voi olla tuomioistuINVALVONNAN kohteena.
- 54 Kuten julkisasiamies toteaa ratkaisuehdotuksensa 74 kohdassa, tässä asiayhteydessä asetukseen N:o 604/2013 perustuvaa muutoksenhakua ei voida rinnastaa forum shoppingiin, joka Dublin-järjestelmällä pyritään välttämään (tuomio 21.12.2011, N.S. ym., C-411/10 ja C-493/10, EU:C:2011:865, 79 kohta). Tuomioistuimelta, jonka käsiteltäväksi tällainen muutoksenhaku on saatettu, ei edellytetä sitä, että se antaa vastuun turvapaikkahakemuksen käsittelystä valittajan sopivaksi katsomalle jäsenvaltiolle, vaan sitä, että se tutkii, onko unionin lainsäätäjän vahvistamia vastuun perusteita sovellettu asianmukaisesti.
- 55 Sillä, että tällaisessa käsittelyssä mahdollisesti todetaan tapahtuneen virhe, ei loukata jäsenvaltioiden keskinäisen luottamuksen periaatetta, johon yhteinen eurooppalainen turvapaikkajärjestelmä perustuu (ks. vastaavasti tuomio 10.12.2013, Abdullahi, C-394/12, EU:C:2013:813, 52 ja 53 kohta), koska tällainen toteaminen merkitsee vain sitä, että jäsenvaltio, johon hakija on siirrettävä, ei ole asetuksen N:o 604/2013 III luvussa esitettyjen perusteiden mukainen hakemuksen käsittelystä vastuussa oleva jäsenvaltio.
- 56 Lisäksi siltä osin kuin kyse on asetuksen johdanto-osan viidennessä perustelukappaleessa mainitusta tavoitteesta vahvistaa menettely, jossa voidaan määrittää nopeasti turvapaikkahakemuksen käsittelystä vastuussa olevat jäsenvaltiot vaarantamatta turvapaikkahakemusten käsittelyn nopeutta koskevan tavoitteen saavuttamista, on tosin todettava, että oikeussuojakeinon käyttäminen saattaa lykätä hakemuksen käsittelystä vastuussa olevan jäsenvaltion määrittämismenettelyn lopullista päättämistä.
- 57 Unionin tuomioistuin on kuitenkin jo asetuksen N:o 343/2003 yhteydessä todennut, että unionin lainsäätäjän tarkoituksena ei ollut asettaa turvapaikkahakemusten käsittelyn nopeutta koskevaa vaatimusta turvapaikanhakijoiden oikeussuojan edelle (ks. vastaavasti tuomio 29.1.2009, Petrosian, C-19/08, EU:C:2009:41, 48 kohta). Tämä toteamus pätee sitä suuremmalla syyllä asetuksen N:o 604/2013 osalta, koska unionin lainsäätäjä on tällä asetuksella merkittävästi kehittänyt turvapaikanhakijoille Dublin-järjestelmän puitteissa tarjottavia menettelyllisiä takeita.
- 58 Tältä osin on tuotava esiin, että vaaraa siitä, että vastuuperusteiden asianmukaisen soveltamisen valvonta viivästyttää hakemuksen käsittelystä vastuussa olevan jäsenvaltion määrittämismenettelyn päättämistä kohtuuttomasti, pienentää se, että tämä valvonta on suoritettava asetuksessa N:o 604/2013, erityisesti sen 22 artiklan 4 ja 5 kohdassa, säädetyissä puitteissa, joiden mukaan yhtäältä todisteita ei olisi vaadittava enempää kuin tämän asetuksen asianmukainen soveltaminen edellyttää, ja

toisaalta on niin, että jollei muodollista näyttöä ole, vastaanottopyynnön saaneen jäsenvaltion on tunnustettava olevansa vastuussa hakemuksen käsittelystä, jos aihetodisteet ovat keskenään yhdenmukaisia, todennettavia ja riittävän yksityiskohtaisia vastuun määrittämiseksi.

- 59 Lisäksi siltä osin kuin kyse on siirtopäätösten täytäntöönpanon viivästymisen vaarasta, asetuksen N:o 604/2013 27 artiklan 3 kohdan c alakohdasta käy ilmi, että täsmentäessään, että jäsenvaltioiden on säädettävä, että asianomaisella henkilöllä on mahdollisuus pyytää kohtuullisen ajan kuluessa tuomioistuinta lykkäämään siirtopäätöksen täytäntöönpanoa, kunnes hänen muutoksenhakunsa tulos on selvillä, unionin lainsäätävä tunnistaa, että jäsenvaltiot voivat päättää, että siirtopäätöstä koskeva muutoksenhaku ei itsessään riitä lykkäämään siirtoa, joka voi näin ollen tapahtua odottamatta muutoksenhaun tutkimista, jollei lykkäystä ole pyydetty tai lykkäyspyyntöä hylätty.
- 60 Asetuksella N:o 604/2013 toteutetun Dublin-järjestelmän kehityksen valossa se, että turvapaikkahakemuksiin sovellettavia sääntöjä on yhdenmukaistettu, vaikkakin hyvin vähäisessä määrin (ks. vastaavasti tuomio 9.11.2010, B ja D, C-57/09 ja C-101/09, EU:C:2010:661, 114 kohta), ei itsessään voi johtaa asetuksen 27 artiklassa tarkoitetun oikeussuojakeinon ulottuvuutta rajoittavaan tulkintaan.
- 61 Kaiken edellä esitetyn perusteella ensimmäiseen kysymykseen on vastattava, että asetuksen N:o 604/2013 27 artiklan 1 kohtaa, kun se luetaan yhdessä asetuksen johdanto-osan 19 perustelukappaleen kanssa, on tulkittava siten, että pääasiassa kyseessä olevan kaltaisessa tilanteessa turvapaikanhakija voi hänen siirrostaan tehtyä päätöstä koskevan muutoksenhaun yhteydessä vedota siihen, että kyseisen asetuksen III luvussa esitettyä vastuuperustetta, erityisesti asetuksen 12 artiklassa esitettyä viisumin myöntämistä koskevaa perustetta, on sovellettu virheellisesti.

Toinen ja kolmas kysymys

- 62 Ensimmäiseen kysymykseen annettu vastaus huomioon ottaen toiseen ja kolmanteen kysymykseen ei ole tarpeen vastata.

Oikeudenkäyntikulut

- 63 Pääasian asianosaisten osalta asian käsittely unionin tuomioistuimessa on välivaihe kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevan asian käsittelyssä, minkä vuoksi kansallisen tuomioistuimen asiana on päättää oikeudenkäyntikulujen korvaamisesta. Oikeudenkäyntikuluja, jotka ovat aiheutuneet muille kuin näille asianosaisille huomautusten esittämisestä unionin tuomioistuimelle, ei voida määrätä korvattaviksi.

Näillä perusteilla unionin tuomioistuin (suuri jaosto) on ratkaissut asian seuraavasti:

Kolmannen maan kansalaisen tai kansalaisuudettoman henkilön johonkin jäsenvaltioon jättämän kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen käsittelystä vastuussa olevan jäsenvaltion määrittämisperusteiden ja -menettelyjen vahvistamisesta 26.6.2013 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen N:o 604/2013 27 artiklan 1 kohtaa, kun se luetaan yhdessä asetuksen johdanto-osan 19 perustelukappaleen kanssa, on tulkittava siten, että pääasiassa kyseessä olevan kaltaisessa tilanteessa turvapaikanhakija voi hänen siirrostaan tehtyä päätöstä koskevan muutoksenhaun yhteydessä vedota siihen, että kyseisen asetuksen III luvussa esitettyä vastuuperustetta, erityisesti asetuksen 12 artiklassa esitettyä viisumin myöntämistä koskevaa perustetta, on sovellettu virheellisesti.

Allekirjoitukset